

บทที่ 4

บทสรุป

4.1 สรุปผลการวิจัย

4.1.1 ลักษณะทางสัณฐานวิทยา

จากตัวอย่างสุกรที่ศึกษาจำนวน 49 ตัว พบว่าสุกรทุกตัวมีสีดำเป็นพื้นและอาจมีสีขาวแทรกเป็นบางตำแหน่งของร่างกาย ที่พบมากที่สุดได้แก่มีลำตัวสีดำล้วน โดยพบได้ในทุกท้องที่ที่เก็บตัวอย่าง ส่วนลักษณะสีลำตัวอื่นๆ ที่พบมากที่สุดได้แก่ที่มีสีขาวแซมบริเวณพื้นที่ท้อง หน้าผาก ตีน และปลายหาง ส่วนลักษณะที่มีสีขาวแทรกแบบอื่นๆ มีพบเป็นส่วนน้อย และมีพบในบางท้องที่เท่านั้น สีของเส้นขนสุกรเกือบทั้งหมดของตัวอย่างที่ศึกษาเป็นสีดำ มีเป็นส่วนน้อยมากที่มีเส้นขนสีขาวหรือสีเหลือง

ตัวอย่างสุกรที่ศึกษามีใบหูขนาดใหญ่ กลาง และเล็กในจำนวนใกล้เคียงกัน แต่พบว่าส่วนใหญ่มีใบหูลักษณะกาง รองลงไปได้แก่ใบหูตั้ง ส่วนใบหูปรกมีเป็นจำนวนน้อยที่สุด

สุกรที่ศึกษาส่วนใหญ่มีความยาวหน้าทีวัดจากปลายจมูกถึงสันกะโหลกอยู่ในช่วง 24 – 35 ซม. และมีความกว้างของหน้าอยู่ในช่วง 8 – 16 ซม.

สุกรพันธุ์ไทยที่ศึกษามีความยาวลำตัวที่วัดจากสันกะโหลกถึงโคนหางอยู่ในช่วง 65 – 150 ซม. ส่วนความยาวลำตัวที่วัดจากชอกขาหน้าถึงชอกขาหลังอยู่ในช่วง 24 – 71 ซม.

ความยาวรอบอกของสุกรพื้นเมืองที่ศึกษาอยู่ในช่วง 65 – 150 ซม. มีความสูงที่หัวไหล่อยู่ในช่วง 44 – 80 ซม. มีจำนวนเต้านมอยู่ในช่วง 8 – 14 เต้า

4.1.2 ลักษณะการเจริญเติบโต

จากการศึกษาในสุกรพื้นเมืองที่ทดลองเลี้ยงในฟาร์มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีพบว่าสุกรเพศผู้และเพศเมียมีน้ำหนักตัวที่อายุ 8 สัปดาห์ใกล้เคียงกัน คือ 6.15 ± 0.28 กก. และ 6.51 ± 0.20 กก. ตามลำดับ แต่สุกรเพศเมียมีอัตราการเจริญเติบโตที่สูงกว่าสุกรเพศผู้ คือ เท่ากับ 0.37 ± 0.01 กก./วัน และ 0.31 ± 0.02 กก./วัน ตามลำดับ จึงทำให้สุกรเพศเมียมีน้ำหนักตัวสูงกว่าสุกรเพศผู้ที่อายุ 31 สัปดาห์ คือ เท่ากับ 65.44 ± 1.77 กก. และ 55.86 ± 2.94 กก. ตามลำดับ

สุกรเพศผู้และเพศเมียมีความยาวลำตัวจากสันกะโหลกถึงโคนหางที่อายุ 9 สัปดาห์ใกล้เคียงกัน คือ 50.50 ± 0.86 ซม. และ 51.11 ± 0.89 ซม. ตามลำดับ แต่สุกรเพศเมียมีความยาวลำตัวสูงกว่าสุกรเพศผู้ที่อายุ 31 สัปดาห์ คือ เท่ากับ 105.00 ± 0.80 ซม. และ 99.45 ± 1.32 ซม. ตามลำดับ

สุกรเพศผู้และเพศเมียมีความยาวลำตัวจากชอกขาหน้าถึงชอกขาหลังที่อายุ 9 สัปดาห์ใกล้เคียงกัน คือ 24.14 ± 0.47 ซม. และ 24.22 ± 0.57 ซม. ตามลำดับ แต่สุกรเพศเมียมีความยาวลำตัวสูงกว่าสุกรเพศผู้ที่อายุ 31 สัปดาห์ คือ เท่ากับ 48.33 ± 0.65 ซม. และ 46.73 ± 0.68 ซม. ตามลำดับ

สุกรเพศผู้และเพศเมียมีความยาวรอบอกที่อายุ 9 สัปดาห์ใกล้เคียงกัน คือ 45.64 ± 0.89 ซม. และ 47.83 ± 0.88 ซม. ตามลำดับ แต่สุกรเพศเมียมีความยาวรอบอกสูงกว่าสุกรเพศผู้ที่อายุ 31 สัปดาห์ คือ เท่ากับ 102.56 ± 1.13 ซม. และ 94.27 ± 2.03 ซม. ตามลำดับ

สุกรเพศผู้และเพศเมียมีความสูงที่หัวไหล่ที่อายุ 9 สัปดาห์ใกล้เคียงกัน คือ 31.55 ± 0.73 ซม. และ 30.44 ± 0.73 ซม. ตามลำดับ และสุกรทั้งสองเพศมีความสูงที่หัวไหล่ที่อายุ 31 สัปดาห์เท่ากัน คือ เท่ากับ 50.00 ± 0.29 ซม. และ 51.33 ± 0.29 ซม. ตามลำดับ

4.1.3 ลักษณะซาก

สุกรเพศเมียและเพศผู้ตอนที่ชำแหละเมื่ออายุ 5 เดือนและเมื่ออายุ 6 เดือน มีน้ำหนักตัวก่อนชำไม่แตกต่างกัน แต่น้ำหนักตัวเมื่อชำของสุกรที่ชำแหละเมื่ออายุ 6 เดือนสูงกว่าสุกรที่ชำแหละเมื่ออายุ 5 เดือน

อายุเมื่อชำแหละมีผลต่อลักษณะซากต่างๆ ดังนี้ น้ำหนักซากอ่อน เบอร์เซนต์ซากที่ตัดแต่งทั้งแบบไทยและแบบสากล ความยาวซาก ความหนาของไขมันสันหลัง ณ ตำแหน่งซี่โครงซี่ที่ 7 พื้นที่หน้าตัดเนื้อสัน น้ำหนักเนื้อสันใน น้ำหนักเนื้อสะโพก น้ำหนักเนื้อสามชั้น น้ำหนักเนื้อคอ น้ำหนักมันแข็ง น้ำหนักขาหลัง น้ำหนักขาหน้า ความยาวลำไส้ใหญ่ น้ำหนักลำไส้เล็ก น้ำหนักกระเพาะ น้ำหนักปอด และน้ำหนักเศษเนื้อ โดยที่ค่าต่างๆ ของลักษณะเหล่านี้ในสุกรที่ชำแหละเมื่ออายุ 6 เดือนสูงกว่าในสุกรที่ชำแหละเมื่ออายุ 5 เดือน แต่อายุเมื่อชำแหละไม่มีผลต่อลักษณะซากต่อไปนี้ น้ำหนักเนื้อหัวไหล่ ความยาวลำไส้เล็ก น้ำหนักหัวใจ น้ำหนักม้าม น้ำหนักมดลูกและท่อไข่ น้ำหนักซี่โครง น้ำหนักกระดูก น้ำหนักหาง และน้ำหนักคากิ

เพศไม่มีผลต่อลักษณะซากทุกรายการ แต่มีปฏิกริยาร่วมกับอายุเมื่อชำแหละในลักษณะซากต่างๆ ดังนี้ น้ำหนักซากอ่อน ความหนาของไขมันหลัง ณ ตำแหน่งกระดูกสันหลังส่วนบั้นเอว ท่อนสุดท้าย น้ำหนักตับ และน้ำหนักไต

4.2 ข้อเสนอแนะ

การศึกษาสุกรพื้นเมืองที่เกษตรกรเลี้ยงอยู่จริงตามท้องที่ต่างๆ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือพบว่า ถึงแม้ว่าสุกรส่วนใหญ่ที่ชาวบ้านเลี้ยงอยู่จะมั่นใจได้ว่าเป็นสุกรพื้นเมืองแท้ แต่สุกรบางส่วนที่มีลักษณะคล้ายสุกรพื้นเมืองก็น่าสงสัยว่าอาจจะมีเลือดของสุกรพันธุ์หมยซานซึ่งเป็นสุกรพันธุ์จีนที่กรมปศุสัตว์นำมาส่งเสริมให้ชาวบ้านเลี้ยง และบางตัวอาจมีเลือดของสุกรป่าเนื่องจากชาวบ้านโดยเฉพาะในพื้นที่ห่างไกลมักนิยมนำสุกรป่ามาเลี้ยงปะปนกับสุกรบ้าน และโดยเหตุที่ชาวบ้านไม่

นิยมเลี้ยงสุกรเพศผู้ตั้งนั้นผู้เลี้ยงสุกรเพศเมียจึงจำเป็นต้องผสมพันธุ์แม่สุกรของตนด้วยสุกรที่มีเลือดพันธุ์ต่างประเทศเท่าที่จะหาได้ ดังนั้นในการศึกษาเกี่ยวกับสุกรพื้นเมืองที่ชาวบ้านเลี้ยงอยู่จำเป็นต้องไต่สวนถึงพันธุ์ประวัติให้ชัดเจนว่าเป็นสุกรพื้นเมืองแท้จริงจะใช้เป็นตัวอย่างในการศึกษาได้

การศึกษาเกี่ยวกับลักษณะสำคัญทางเศรษฐกิจ สมควรจะศึกษาในสุกรจากแหล่งเลี้ยงต่างๆ ที่หลากหลายมากขึ้นกว่าการศึกษาในครั้งนี้ เพื่อให้ได้ข้อมูลมากขึ้นว่าสุกรจากแหล่งเลี้ยงที่แตกต่างกันมีลักษณะสำคัญทางเศรษฐกิจคล้ายคลึงหรือแตกต่างกันอย่างไร